1973 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. அன்பழகன்]

பி.பார்மசி படித்தவர்கள், எம்.பார்மசி தகுதிபெறக்கூடிய அளவுக்குப் பட்ட மேல் துறை பயிற்சி பெறவேண்டுமென்ற கருத்து எடுத்துச் சொல்லப் பட்டு, அந்தப் படிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு சென்னைப் பல்கலைக்கழக சிண்டி கேட் அதைப்பற்றி பரிசிலித்து வருகிறது.

ஆல் இந்தியா மெடிக்கல் கவுன்சில் என்ற கவுன்சில் இருக்கிறது. அதைப் போன்றே சென்னையிலே மெட்ரூஸ் பார்மசி கவுன்சில் என்ற கவுன்சில் இருக் கிறது. இந்தப் படிப்பை ஏற்கச் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்த வகையிலே அதைச் சேர்ந்த இன்ஸ்பெக்டர்கள் வந்து பார்த்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் வலியுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் மாணவர்களுக்கு இவற்றையெல்லாம் புரிந்துகொள்வதற்கு மனம் இல்லை. அரசியல்வாதிகளுக்குப் புரிந்துகொள்கிற சக்தியுண்டு. ஆனால் அதை அவர்கள் பயன்படுத்தவேண்டும். மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வ தால் மேலும் பிரச்னை அதிகமாகுமே தவிர எளிதாகப் பரிகாரம் காண முடியாது. தொழிலாளர்கள், தொழிற் சங்கங்களில் தங்களுடைய நியாயமான வலிவைக் காட்டுவதற்காக, ஒருமித்த உணர்வோடு பேரம் செய்து தங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு வேலைநிறுத்தம் பயன்படலாமே தவிர மாணவர்கள் பேரம் பேசுகின்ற முறையும், அரசாங்கத்தைத் தங்களுக்கு எதிர்க் கட்சியாக அவர்கள் பாவிக்கின்ற தன்மையும், எடுத்தவுடனே வேலை நிறுத்தம் செய்தால்தான் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்ற தவறான கருத்தும் கொண்டிருப்பார்களானால் அது நிச்சயம் அரசியல்வாதிகளுக்கு வேண்டு மானால் இலாபமாக இருக்கலாமே தவிர மாணவர்களுக்கு அதனால் நன்மை ஏற்படாது.

பல் மருத்துவப் படிப்பு படிக்கும் மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை நேற்றைய தினம் நான் பார்த்தேன். படித்தவர் களுக்கு எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும், படித்தவர்களுக்கு வேலை தேடித் தரவேண்டும் அரசாங்கம் என்றால் படிக்காதவர்களுக்கு யார் வேலை தேடிக் கொடுப்பது? படித்தவர்களுக்குத்தான் வேலை தேடிக்கொடுக்க வேண்டும் அதுதான் ஒரு முற்போக்கு அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று யாரும் கருதிவிட முடியாது. படிக்காதவர்களையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

தொழிற் பயிற்சி, மருத்துவப் பயிற்சி, இன்னும் பல பயிற்சிகளைப் பெறு வதற்கு அரசாங்கம் மாணவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகளைச் செய்து தருகிறது அதுமட்டுமல்ல, கடன் திட்டத்தின் மூலமாக உதவிகளையும் செய்து

தருகிறது என்பதை மறந்துவிடுதல் கூடாது. இந்த நிலையில் மாணவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் அரசாங்கம் போதுமான அளவில் ஒத்துழைக்கும்போது மாணவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யவேண்டும். இந்த ஆண்டுகூட எட்டு இடங்களிலோ அல்லது 10 இடங்களிலோ பல் மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்தி வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்க அரசு பரிசிலனைசெய்து வருகிறது. பார்மசிஸ்டு கட்கு போஸ்ட் கிராஜுவேட், பட்டப் படிப்புத் துறையை ஏற்படுத்துவதற்கு மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய டீன் அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் இதைத் தவிர மருந்து உற்பத்தி நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்து வருகிறது. இவற்றிற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்தினுடைய அனுதாப உணர்ச்சி மாணவர்கள்பால் உண்டு. இந்த நிலையில் மாணவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தை வலியுறுத்துகின்ற மனப் போக்கு நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்ட மனப் போக்குக்கு வலிவூட்டக் கூடிய வகையில் திரு. தங்கமணி அவர்கள் தங்களுடைய தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சுருக்கமாகத்தான் விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறேன். இதிலே உள்ள விவரங்கள் முழுவதையும் தரவேண்டுமென்றால் ஒரு மணி நேரமாவது ஆகும். வேண்டுமானால், இதனுடைய ஒரு பிரதியை நான் அவர்களுக்கு வழங்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் ஆலோசனை சொல்வார்களானால் அரசாங்கம் அதைப்பற்றிப் பரிசிலிக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த எம் பார்மசி 1973-லே ஆரம்பிக் கப்படும் என்று சொன்னார்களே, அது ஆரம்பிக்கப்படுமா ? ஜாப் ஆப்பர் சூனிடிஸ் ஏற்படுத்துவதற்காக ஆஸ்பத்திரிகளில் மேனுபேக்சரிங் யூனிட்ஸ் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்களே, அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ? அவர்களை புட் அனலிஸ்டு ஆக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஆலோசனை கொடுத்திருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றி தெரிவிக்கவில்லை, அதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சுருக்கமாகத் தான் சொன்னேன். விளக்கமாகச் சொல்வதாக இருந்தால் அதிகமான நேரம் ஆகும்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழக இசைவுபெற்று பி.ஜி. கோர்ஸ் ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிகளில் டிரக்ஸ் உற்பத்தி செய்வதற்கு 200 படுக்கையுள்ள மருத்துவ மனைகளிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தால் டிரக் கன்ட்ரோல் சரியாக இருக்காது, இரண்டு பெரிய இடங்களிலே ஏற்பாடுத்தினால்தான் நல்லது. பத்து இடங்களில் ஏற்படுத்தினால் மருந்து தயாரிப்பிலே விளைவு விபரீதமாக ஆகும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே, இரண்டு இடங்களிலே "கம்ப்ளீட்லி கன்ட்ரோல்டு" என்ற முறையிலே அவற்றை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்ற முறையிலேதான் அது ஆலோசனையிலே இருந்துகொண்டிருக் கிறது.

லிக்கர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்களை நியமிக்கவேண்டுமானால் குறைந்தது எட்டு ஆண்டுக்காலம் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. அந்த அளவுக்குப் பயிற்சி இல்லாதவர்களை எப்படி அந்தத் துறையிலே இடம்பெறச் செய்வது? அதுவும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமானால் காலம் தேவைப் படுகிறது.

சில பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு காலமும், பொருளும் தேவையும் இருக் கிறது. மருந்து நிறுவனங்களை ஏற்படுத்த பொருள் தேவைப்படுகிறது. இவை யெல்லாம் கவனிக்கப்படும். ஆகவே வேலைநிறுத்தம் நல்லதல்ல என்ற கருத்தை—திரு. தங்கமணி அவர்களே சொன்னால் நான் நன்றி தெரிவித்திருப் பேன், ஆனால் அவர்களுக்கு அப்படிப் பேசிப்பழக்கமில்லை—அவர்கள் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்வது மாணவர்கள் வேலைநிறுத்த நோக்கத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்பதுதான். இந்த நிலையில் திரு. தங்கமணி அவர்கள் தங்க ளுடைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதி இதற்கு நான் அனுமதி மறுக்கிறேன்.

(ஆ) இராயபுரம் கடற்கரைப் பகுதியில் மீனவர்கள் தாக்கப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. என். மருதா சலம் அவர்கள் சட்டப் பேரவை விதி 42-ன்கீழ், 7—2—1973 அன்று இராய புரம் கடற்கரைப் பகுதியிலே மீன் பிடித்துவந்த மீனவர்களை ஒரு கூட்டம் தாக்கியிருக்கிறது. மீனவர்களுக்கு உதவியாக வந்த அரிசன மக்களை அடித்து

இருக்கிறார்கள். இதனால் மீனவர்கள், பொதுமக்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பான நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கின்ற அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, இராயபுரம் கடற்கரையிலே மீனவர்கள் கூட்டுறவு முறையிலேயும், தனியார் துறையிலேயும், சர்க்கார் துறையிலேயும் மீன் பிடிக்கிறார்கள். அப்படி தனியார் துறையிலே மீன் பிடிக்கும் மீனவர்களை நீங்கள் மீன்களை கொண்டுவந்து வெளியே விற்கக் கூடாது என்று சொல்லி, சில மீனவ முதலாளிகள் தங்களுடைய சொந்த இலாபத்திற்காகக் காரியங்களை ச்செய்கிறார்கள். அந்தத் தனியாரிடத்திலே இருந்து மீன்களை யாரும் வாங்கக் கூடாது என்று அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி, தகராறு செய்கிறார்கள். அதன் பிறகு மீனவர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கும், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் விண்ணப் பித்துள்ளார்கள். அதன் பிறகும் அந்த மீனவர்கள் மீன்களை கொண்டுவந்து வெளியே விற்கக் கூடாது என்று தகராறு செய்து, சாதாரண ஹரிஜனப் பெண்களை அடித்துத் துன்புறுத்தி பாதரட்சையால் அடித்து, சேலைகளை எல்லாம் உரிந்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் தங்களுடைய ரிப்போர்ட்டிலே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகையாலே இந்த மீனவர்களுக்குள்ளே ஒரு பெரிய தகராறு செய்து கொள்வதற்கு இந்த மீனவ முதலாளிகள் முனைந்திருக் கிறார்கள்.

இப்படித் தகராறு செய்வதை நான் விரும்பவில்லை. அந்த முறையிலே அரசாங்கம் இதுவரை அந்த மனிதர்களின் பேரில் எந்த விதமான நடவடிக் கையும் எடுக்காததுகுறித்து விவதிக்க, இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர் களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மருதாசலம் அவர்கள் 7—2—1973 ஆம் தேதியன்று இராயபுரம் கடற்கரையிலே மீனவ மக்களிடையே கலவரங்கள் ஏற்பட்டது என்றும், அந்த நேரத்தில் ஹரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பெண் செருப்பால் அடிக்கப்பட்டு மான பங்கம் செய்யப்பட்டதாக இங்கே கூறினார்கள். நான் முதலிலேயே, அதை உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தி என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அங்கே கலவரம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் கடந்த மாதம் 28 ஆம் தேதிக்கு முன்னால் இருந்தே சிறு படகுகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கும், அதாவது 30 அடி, 32 அடி படகுகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கும், அரசாங்கக் கடன் பெற்று

பெரிய படகுகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கும்—அதாவது 36 அடி, 38 அடி, 40 அடி என்ற படகுகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. மீனவர்கள் இல்லாத இந்த இரண்டு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சமூகத்தினரிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்தப் பெரிய படகுகளில் நீண்ட தூரம் சென்று மீன்பிடிக்கிறார்கள். அதிகமாகப் பிடித்து வந்து விரைவிலேயே கடற்கரையிலே கொண்டுவந்து அதிக விலைக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள். சிறு படகுகளிலே இருப்பவர்கள் வீசும் வலைகளை அறுத்துவிடுகிறார்கள், அவர்கள் படகுகளிலே வேலை செய்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் தருகிறார்கள், வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்பதே சிறு படகுகளை வைத்திருப்பவர்கள் கொடுத்திருக்கும் புகார். இதனாலே சிறிய படகுகளை வைத்திருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துத்தான் பெரிய படகுக்காரர்கள் கொண்டு வரும் மீனைக் கடற்கரையிலே யாரும் வாங்கக் கூடாது, அவர்களும் விற்கக் கூடாது என்ற ஒரு சமூகக் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். இதனாலேதான் அங்கே சில சச்சரவுகள் அவ்வப்பொழுது எழுந்து வருகின்றன.

அவர்களை எல்லாம் மீனளத் துறையின் இயக்குநர் அவர்கள் இரு தரப்பினரையும் கூப்பிட்டுப் பேசி ஒரு சுமுகமான முடிவு காண்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் எத்தனையோ முறை அவர்களுக்குள்ளே எழுந்திருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்களுக்குள்ளே எழும் பூசல்களைத் தவிர்க்க ஒரு குழு அமைந்திருக்கிறோம். அந்தக் குழுவிலே அந்த வட்டார சட்ட மன்ற உறுப்பினரும், மீனளத் துறையின் அதிகாரிகளும், மீனவத் தலைவர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குழுக்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. அந்தக் குழுக்கள்தான் கட்டு மரம் என்றால் 3 மைலுக்கு அப்பால் சென்று மீன்பிடிக்க வேண்டும், சிறிய படகு என்றால் 6 மைலுக்கு அப்பால் சென்று மீன் பிடிக்கலாம், பெரிய படகுகள் என்றால் 12 மைலுக்கு அப்பால் சென்று பிடிக்கலாம் என்று வரையறுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த எல்லையை மீறுகிறவர்களைக் கண்டிக்கவோ, தண்டிக்கவோ அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் பூசல்களைத் தீர்த்து சமாதனத்தை ஏற்படுத்தவோ இந்தக் குழுக்கள் இருக்கின்றன.

இத்தனையையும் மீறித்தான் இன்றைக்கு இந்தச் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 7—2—1973 ஆம் தேதி நடைபெற்ற சிறு பூசலிலே ஹரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் தாக்கப்படவில்லை. இது போலீஸ் இலாக்காமூலம் வந்திருக்கிற செய்தியாகும். அதுவேதான் மீனளத் துறையிடமிருந்து வந்திருக்கிற செய்தியுமாகும். நான்கூட அங்கே இருக்கின்ற

மீனவத் தலைவர்களேயும் இதுபற்றிக் கேட்டேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை இந்தப் பூசலில் சேர்த்து விடுவது சரியானதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட இரு குழுக்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பெரிய படகுகளை வைத்திருப்பவர்கள் மகாபலிபுரத்திற்கு அப்பாலே சென்று மீன்களைப் பிடித்துவந்து விற்கட்டும் என்கிறார்கள். அதற்குப் பெரிய படகுகளை வைத்திருப்பவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. எனவே, அவர்களை எல்லாம் மீண்டும் கூப்பிட்டுப் பேசுகிறோம். நாளைக்குக்கூட அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லவிருக்கிறார்கள். சமூகமான முறையிலேதான் இதற்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும். சட்டப்படி இதிலே வேறு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கில்லை.

7—2—1973 அன்று எந்தவித ஒரு கலவரமும் நடைபெற்றுவிடவில்லை; ஏதோ ஒருவரை மற்றொருவர் அடித்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். அதிலே போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப்போல், பெண் மக்களின் சேலையை உரிந்து அவமானப்படுத்தப்படும் நிலைமை இந்த அரசாங்கத்திலே ஏற்படாது என்று சொல்லி, இந்த அவசரத் தீர்மானம் அவசியமற்றது என்பதைத் துணைத் தலைவருக்குக் கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கருதி, இதற்கான அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(இ) தமிழ் நாட்டிலிருந்து தோல் ஏற்றுமதி செய்வதை ஒருமுகப்படுத்த இந்திய அரசு செய்த முடிவும் அதனால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவும்குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் 42-ஆவது விதியின்படி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது—

'I hereby move that the business of the House do stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the adverse economic effects arising out of the decision of the Government of India to canalise the Leather Exports from the State of Tamil Nadu and the consequential effects of the said canalisation upon the economy of Tamil Nadu.'

THIRU M. A. LATHEEF: MR. Deputy Speaker, Sir, the tanning industry is one of the premier industries of our State. There are about 400 units of tanning industries in our State but mostly they are run only as cottage and small-scale industries. Only six out of 400 units of tanning industries are modernised and fully mechanised. Therefore, still the tanning industry even though it is a premier industry of Tamil Nadu, is in the nascent stage of modernisation and mechanisation. Under such circumstances, the recent decision of the Government of India to canalise the export of leather goods from Tamil Nadu has basically affected the industry and as a consequence of this canalisation, the industry has been disturbed very much. How it attracts the attention of the Government of Tamil Nadu is to be viewed from a proper perspective and it is only from that point of view, I move that the business of the House should be adjourned to discuss this very important matter of public importance. It has posed a great problem to the economy of Tamil Nadu.

Now, the tanning industry in the year 1971–72 has earned foreign exchange to the extent of Rs. 60 crores and in the year 1972–73 it has bone up to a sum of about Rs. 100 corres. Therefore, because of the efforts of the small tanners, the foreign exchange capacity is gradually increasing. When there has been a proper initiative and proper resourcefulness on the part of the tanners to produce more and to export more, the decision of the Government of India on the 15th December 1972 has shocked them very much and most of the small tanners have stopped their tanning activities, thereby rendering the people in the industry unemployed......

MR. DEPUTY SPEAKER: Be brief and quick. . . .

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, I must say what is the economic implication. In so far as it affects the economy of the State, I would like to draw the attention of this House and also the Government of Tamil Nadu to this matter so that this problem is properly dealt with and relief given to the tanners in time. Otherwise the tanning industry will come to its natural death.